ਸਿਰਲੇਖ [2025] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 123: 2025 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 73

ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰਜੈਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਚੇਮਪਲਾਸਟ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਨੀਲਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

(2025 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 372-373)

15 ਜਨਵਰੀ 2025

[ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ* ਅਤੇ ਆਰ. ਮਹਾਦੇਵਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਣੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਗੇ।

ਸਿਰਲੇਖ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 – ਓਰਡ ॥ ਆਰ.2 – ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ – ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਾਹਤ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ - ਆਰ.ਆਈ.2 ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ - ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਕਤ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜੀਓ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਰੋਕ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿ ਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ

---

* ਲੇਖਕ

ਅਪੀਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੋ, ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਾਰ ਯੂ/ਆਰਡਰ ॥ ਆਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ-ਸ਼ੁੱਧਤਾ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਓਰਡ ॥ ਆਰ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ - ਬਾਰ ॥ ਆਰ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦਾ ਸਹੀ ਆਯਾਤ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ, ਜਾਂ ਰਾਹਤ, ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ - ਓਰਡ ॥ ਆਰ 2 ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ - ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਾਰ 2 ਆਰ 2 ਉਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਪਾਬੰਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਜੀ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਸ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਜੀ.ਓ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਜੀਓ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ - ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ

ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰਜੈਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ
ਮੈਸਰਜ਼ ਚੇਮਪਲਾਸਟ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਨੀਲਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ - ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਝਿਜਕ ਵੇਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੀ.ਓ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ - ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ - ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਰ ਯੂ/ ਆਰਡਰ II ਆਰ.2 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 73, 74, 77-90]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਆਰਡਰ II ਆਰ 2-ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਟ-ਆਰਡਰ II ਆਰ 2 ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਆਰਡਰ II ਆਰ 2 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ - ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਆਦੇਸ਼ II ਆਰ 2 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, "ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ"। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਵਰਸਡ" - ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀ II ਆਰ 2 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਟੈਸਟ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜੋ ਓਰਡ ॥ ਆਰ 2(3) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਨਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ; ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤਰਕ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ [ਪੈਰਾ 47]।

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਆਰਡਰ ॥ ਆਰ 2-ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਟ-ਆਰਡਰ ॥ ਆਰ 2 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ-ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ/ਪੜਾਅ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਆਰਡਰ ॥ ਆਰ 2 ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਯੂ /ਆਰਡਰ ॥ ਆਰ 2 ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ - ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁ-ਵਚਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਪੜਾਅ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਬਾਰ ਯੂ /ਆਰਡਰ ॥ ਆਰ 2 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਇਕੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਇਹ ਤੱਥ ਅਜੇ ਵੀ ਸਹੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ/ਆਰਡਰ ॥ ਆਰ 2 [ਪੈਰਾ 48, 49, 51] ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਆਰਡਰ ॥ ਆਰ 2-ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਯੂ/ਆਰਡਰ VII ਆਰ. 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ-ਬਾਰ ਯੂ/ਆਰਡਰ ॥ ਆਰ 2 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ-ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ:

ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰਜੈਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ
ਮੈਸਰਜ਼ ਚੇਮਪਲਾਸਟ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਨੀਲਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਆਯੋਜਿਤ: ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ/ਅਦੇਸ਼ VII ਆਰ 11(ਡੀ), ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸਫਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੂ /ਆਰਡਰ II ਆਰ 2 ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ - ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਮੁਦਈਆਂ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੈਰਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਘਟਾਤਮਕ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ। [ਪੈਰਾ 56]

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ - 'ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ' - ਦਾ ਅਰਥ - ਵਾਕਾਂਸ਼ 'ਆਰਡ II ਆਰ 2 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ' - ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। [ਪਾਰਾ 37, 39, 40, 44, 45, 47]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਰਾਮਜੀਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮਾਲੀਆ ਬੋਰਡ, ਰਾਜਸਥਾਨ, **ਏਆਈਆਰ 1964 ਰਾਜ 114;** *ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਸ ਐਨ ਜੱਗੀ,* **ਏਆਈਆਰ 1971 ਸਾਰੇ 421 – ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ**

ਥਿਆਗਾਵਲੀ ਪੰਚਾਇਤਾਈ ਸਰੰਥਾ ਨੇਚਿੱਕਾਡੂ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਵਾਸਾਯੀਗਲ ਪਡਥੁਕੱਪੂ ਮੈਟਰੂਮ ਮੱਕਲ ਪੋਥੁਨਾਲਾ ਸੰਗਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਸ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਨੇਚਿੱਕਾਡੂ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ **(2008) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 188;** *ਵੁਰੀਮੀ ਪੁਲਾਰਾਓ ਬਨਾਮ ਵੇਮਾਰੀ ਵੈਂਕਟ ਰਾਧਾਰਾਣੀ* **[2019] 18 ਐਸਸੀਆਰ 1125: (2020) 14 ਐਸਸੀਸੀ 110;** *ਰਤਨਾਵਤੀ ਬਨਾਮ ਕਵਿਤਾ ਗਣਸ਼ਮਦਾਸ* **[2014] 13 ਐਸਸੀਆਰ 120 : (2015) 5 ਐਸਸੀਸੀ 223;** *ਇਨਬਾਸਾਗਰਨ ਬਨਾਮ ਐਸ ਨਟਰਾਜਨ* **[2014] 10 ਐਸਸੀਆਰ 1202: (2015) 11 ਐਸਸੀਸੀ 12;** *ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭੂਰਾਲਾਲ* **[1964] 7 ਐਸਸੀਆਰ 831 : ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1810;** *ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ* **[2018] 3 ਐਸਸੀਆਰ 324 : (2018) 6 ਐਸਸੀਸੀ 733;** *ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਿਬੂਬ ਅਲੀ ਮੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ,* **ਏਆਈਆਰ 1949 ਪੀਸੀ 78;** *ਐਸ ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* **[2007] 1 ਐਸਸੀਆਰ 843 : (2007) 11 ਐਸਸੀਸੀ 75;** *ਵਿਰਗੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਜੀ.) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਂਚਰਟੈਕ ਸਾਲਿਊਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ* **[2012] 7 ਐਸਸੀਆਰ 933: (2013) 1 ਐਸਸੀਸੀ 625;** *ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* **[2002] ਪੂਰਕ 5 ਐਸਸੀਆਰ 491: (2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 557;** *ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ* **[2007] 10 ਐਸਸੀਆਰ 520: (2007) 10 ਐਸਸੀਸੀ 59;**

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕੈਫੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ [2014] 7 **ਐਸਸੀਆਰ 461:** (2014) 6 **ਐਸਸੀਸੀ 424;** *ਛੋਟਨਬੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਿਰੀਟਭਾਈ ਜਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਾਈ ਠੱਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* [2018] 3 **ਐਸਸੀਆਰ 422: (2018) 6 ਐਸਸੀਸੀ 422 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**

ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ (ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ); ਸਟ੍ਰੌਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ; ਬਲੈਕ ਜ਼ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ; ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ (ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ) - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908; ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ।

ਕੀਵਰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਦੂਜੇ ਸੂਟ ਦੀ ਸੰਸਥਾ; ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਟ; ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਾਹਤ; ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੂਟ; ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ; ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼; ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ; ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ; ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ; ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ; ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ; ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਬਾਹਰਲੇ ਮਾਮਲੇ; ਆਰਡਰ II ਆਰ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ; ਸੂਟ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ; ਪਹਿਲੇ ਸੂਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ/ਪੜਾਅ; 11(ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ; ਸੂਟ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ; ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਸੂਟ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕ; ਰਾਹਤ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2025 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 372-373

ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਮਿਤੀ 01.09.2016 ਅਤੇ 30.06.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2016 ਦੇ ਸੀਐਮਪੀ ਨੰਬਰ 12498 ਅਤੇ 2014 ਦੇ ਐਸਏ ਨੰਬਰ 858 ਵਿੱਚ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡੀ. ਰਵੀਚੰਦਰ, ਸਿਵਗਨਮ ਕੇ, ਨਨਚਿਲ ਜੇ ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਸਾਹਿਲ ਭਲਾਈਕ, ਤੁਸ਼ਾਰ ਗਿਰੀ, ਸਿਧਾਰਥ ਅਨਿਲ ਖੰਨਾ, ਰਿਤਿਕ ਅਰੋੜਾ, ਸ਼ਿਵਮ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਗੁਲਸ਼ਨ ਜਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਵੀ. ਚਿਤੰਬਰੇਸ਼, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੇ. ਵੀ. ਮੋਹਨ, ਕੇ. ਵੀ. ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰਜੈਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ
ਮੈਸਰਜ਼ ਚੇਮਪਲਾਸਟ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਨੀਲਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇ.

ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਇੰਡੈਕਸ*

ਏ. ਫੈਕਟ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ 3

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ..... 14

ਸੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ..... 20

ਡੀ. ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦੇ 26

ਈ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 26

I. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ..... ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 27

II. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ/ਪੜਾਅ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ..... 41

III. ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ 44

IV. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੀ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ 47

v. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ "ਉਪਲਬਧਤਾ" ਦੇ ਨਾਲ "ਹੱਕਦਾਰੀ" 63

ਐੱਫ. ਸਿੱਟਾ 78

---

* ਐਡ. ਨੋਟ: ਮੂਲ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਜੀਨੇਸ਼ਨ

1. ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

2. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

3. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2016 ਦੇ ਸੀਐਮਪੀ ਨੰਬਰ 12498 ਵਿੱਚ 2014 ਦੇ ਐਸਏ ਨੰਬਰ 858 ਵਿੱਚ 2016 ਦੇ ਸੀਐਮਪੀ ਨੰਬਰ 12498 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ 2014 ਦੇ ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 858 ਵਿੱਚ 30.06.2016 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਏ. <u>ਫੈਕਟ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ</u>

4. ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ੈਮਪਲਾਸਟ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਨੀਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1/ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ") ਨੇ 24.01.2007 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਂਥਾਮਿਜ਼ ਸੇਲਵੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2/ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1") ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਿੰਡ ਥਿਆਗਵਾਲੀ, ਕੁਡਲੋਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 1 ਏਕੜ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 1,50,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 26.03.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜੁਆਇੰਟ ਆਈ, ਚੇਨਈ ਸੈਂਟਰਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 07.09.2007 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ II, ਕੁਡਲੋਰ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

5. ਹਾਲਾਂਕਿ, 02.11.2007 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 05.11.2007 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 06.02.2008 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 1,50,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਸੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 24.01.2007 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ, 08.02.2008 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗ ਡਰਾਫਟ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 09.02.2008 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

6. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 14.12.2007 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, 21.01.2008 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2008 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1783 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 08.08.1986 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਜੀਓ") ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਥਿਆਗਾਵਲੀ (ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ) ਅਤੇ ਕੁਡੀਕਕਾਡੂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪਾਰਸਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥਰਮਲ ਪਾਵਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਟੀਐਨਈਬੀ")। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 23.10.2006 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਟੀਐਨਈਬੀ ਨੇ ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰਜੈਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਅਪੀਲਕਰਤਾ / ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2") ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 350 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮ ਪਾਬੰਦੀ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 2007 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11453 ਵਜੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਥਿਆਗਾਵਲੀ ਪੰਚਾਇਤਹੈ ਸਰੰਥਾ ਨੇਚਿੱਕਾਡੂ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਵਾਸਾਯੀਗਲ ਪਡਥੁਕੱਪੂ ਮੱਤ੍ਰਮ ਮੱਕਲ ਮੱਕਲ ਪੋਥੁਨਾਲਾ ਸੰਗਮ ਨੇ 20.03.2007 ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

7. ਫਰਵਰੀ 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫਤੇ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

8. ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, 16.02.2008 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 2008 ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 28 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ") ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

9. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ 20.02.2007 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 24.01.2008 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਬਜ਼ਾ 24.01.2008 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਸੀ।

10. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 05.03.2008 ਨੂੰ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਥਿਆਗਾਵਲੀ ਪੰਚਾਇਟਾਈ ਸੇਰੰਥਾ ਨੇਚਿੱਕਾਡੂ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਵਾਸਾਯੀਗਲ ਪੜਥੁਕੱਪੂ ਮੈਟਰੂਮ ਮੱਕਲ ਪੇਥੁਨਾਲਾ ਸੰਗਮ ਵਿੱਚ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਸ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਨੇਚਿੱਕਾਡੂ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ (2008) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 188 (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11453) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਥਿਆਗਾਵਲੀ ਅਤੇ ਕੁਡੀਕਡੂ ਪਿੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅੰਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"11. ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "ਮੈਸਰਜ਼ ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 300-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ਼ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

xxx xxx xxx

15. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ (1982) 1 ਐਸਸੀਸੀ 39 (ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 27 ਅਤੇ 41 ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

27. ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਮੂਲ ਤੱਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਹੈ। ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁਰ ਭਰਤ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਕੰਮ, ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹਨੀ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਰਾਮਰਤਨਮ, ਸਹਾਇਕ ਪਾਸਪੋਰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਨਹਿਰੂ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਨਾਰਾਇਣ।

41. ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਣਕ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 300-ਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 162 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਧਾਰਾ 162, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 300-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ 300-ਏ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੰਸਦ ਦਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇ। ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹਨ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

16. ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 2003 (1) ਐਸਸੀਸੀ 591 (ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਾਈਮਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਅਤੇ (2006) 2 ਐਸਸੀਸੀ 545 (ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਉੱਚਾ ਵਿਦਿਆ, ਅਧਿਆਪਕ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

17. <u>ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥਿਆਗਾਵਲੀ ਅਤੇ ਕੁਡੀਕਡੂ ਪਿੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ, ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।</u>

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

11. ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 06.03.2008 ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਕੁਡਲੋਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25.03.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2008 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1783, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

12. ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 24.01.2008 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 2008 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ") ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਕੁਡਲੋਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ (ਏ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 24.01.2007 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ 07.09.2007 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਕੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (ਬੀ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ 24.01.2008 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

13. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 2009 ਦਾ ਆਈਏ ਨੰਬਰ 17 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 30.04.2009 ਨੂੰ, ਕੁਡਲੋਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈ.ਏ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> "... ਸਾਡੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਦਲੀਲ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਾਰਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ

ਫਰਵਰੀ 2008 ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਫ਼ਤਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਆਰ / ਡਬਲਯੂ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

14. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 2009 ਦੇ ਆਈਏ ਨੰਬਰ 17 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕੁਡਲੋਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2009 ਦਾ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 10 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 05.10.2009 ਨੂੰ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਈ.ਏ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉਸ ਦਿਨ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਥਿਰੂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਥਿਰੂ ਪੀਆਈਐਕਸ ਵੇਦਮਨਾਯਗਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਮ. ਬਾਲਾਥੰਦਯੁਥਮ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਬਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:

1. ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਾ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
2. ਇਹ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

15. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 30.04.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕੁਡਲੋਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2010 ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

16. ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ 2014 ਦੇ ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 858 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 100 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. 30.06.2016 ਨੂੰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ-2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"19. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਚਾਨਕ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਇਹ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨੰਗੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਕੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਹਥੌੜੇ ਹੇਠ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

21. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ।

22. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 2008 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 2008 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 122 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਵੇ ਅਤੇ 2010 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 90 ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਰਿਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ।

ਜੁੜੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਖ਼ਰਚਾ ਨਹੀਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

17. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 30.06.2016 ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2016 ਦੇ ਸੀਐਮਪੀ ਨੰਬਰ 12498 ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮਿਸਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਵਕਾਲਤ ਨਾਮਾ 02.09.2015 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ 07.09.2015 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕਲਤ ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਕੀਲ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਕਲਤ ਨਾਮੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ "ਵਕਾਲਤ ਵਾਪਸੀ" ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਆਮ ਪ੍ਰਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹੀ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 01.09.2016 ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ 30.06.2016 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

18. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਬੀ. <u>ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲਾਂ (ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2)</u>

19. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ-2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ, ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ:

"6. ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ 2 ਨਵੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (5 ਨਵੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ...

7. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ 06.02.2008 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਰਾਹੀਂ 1,50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਭੜਕਾਊ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 6 ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ..."

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

20. ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ: -

"ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 24 ਜਨਵਰੀ 2008 (ਐਸਆਈਸੀ - 2007) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਅਟੱਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 24 ਜਨਵਰੀ 2008 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫਤੇ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 24 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, 2008 ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਰਕਮ ਹੈ

ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਡਲੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਤਿਆਗਾਵਲੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।

21. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (3) ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ", ਫਿਰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

22. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 24.01.2008 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਰਣਨ ਰਾਹੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

> *"9. ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ..."*

ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

> *"ਅੱਠਵਾਂ. ਫਰਵਰੀ 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫਤੇ ਦੌਰਾਨ, ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਅਨਸਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ*

ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣਾ... "

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 16.02.2008 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 24.01.2008 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 24.01.2008 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਵੀ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।

23. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਤੱਥ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀਆਂ, ਏਜੰਟਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

24. ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 24.01.2007 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

25. ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ (2020) 14 ਐਸਸੀਸੀ 110 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੁਰੀਮੀ ਪੁਲਾਰਾਓ ਬਨਾਮ ਵੇਮਾਰੀ ਵੈਂਕਟ ਰਾਧਾਰਨੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਤਨਾਵਤੀ ਬਨਾਮ ਕਵਿਤਾ ਗਣਸ਼ਮਦਾਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (2015) 5 ਐਸਸੀਸੀ 223 ਅਤੇ ਇਨਬਾਸਾਗਰਨ ਬਨਾਮ ਐਸ ਨਟਰਾਜਨ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(2015) 11 ਐਸਸੀਸੀ 12 ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

26. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2016 ਦੇ ਸੀਐਮਪੀ ਨੰਬਰ 12498 ਵਿੱਚ 2014 ਦੇ ਐਸਏ ਨੰਬਰ 858 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਭਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

27. ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 30.06.2016 ਅਤੇ 01.09.2016 ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਵ 2008 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ

28. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵੀ ਚਿਤੰਬਰੇਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਰਾਹਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ।

29. ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (2008 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 28) ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ, ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰਜੈਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ
ਮੈਸਰਜ਼ ਚੇਮਪਲਾਸਟ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਨੀਲਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

"ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 24 ਜਨਵਰੀ 2007 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 26 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਖੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਰਵਰੀ 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫਤੇ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਖੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਹ ਹਨ:

• 24.01.2007: ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

• 26.03.2007: ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ।

• 07.09.2007: ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ।

• 02.11.2007: ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੱਤਰ।

• 05.11.2007: ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਕਿ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜਨਵਰੀ 2008: ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

• 06.02.2008: ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 1,50,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

• 08.02.2008: ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ।

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

• 09.02.2008: ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਬਜ਼ਾ ਖੋਹਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 24.01.2008 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੌਰਾਨ 24.01.2008 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

30. ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (2008 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122) ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ, ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 24.01.2007 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, 24.01.2008 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"XXII. ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 24 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, 26 ਮਾਰਚ 2007 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 24 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫਤੇ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 24 ਜਨਵਰੀ 2008 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਜੋ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਆਗਾਵਲੀ ਪਿੰਡ, ਕੁਡਲੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਹ ਹਨ:

• ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ 14.12.2007 ਨੂੰ: ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

• 21.01.2008: ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2008 ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1783 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 08.08.1986 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੀ.ਓ. ਅਤੇ ਟੀ.ਐਨ.ਈ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ 23.10.2006 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਥਰਮਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ।

05.03.2008: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2007 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11453 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1986 ਦੇ ਜੀ.ਓ. ਅਤੇ 23.10.2006 ਦੇ ਟੀਐਨਈਬੀ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

• 06.03.2008: ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

31. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ, ਨੇ ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1810 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ *ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭੂਰਾਲਾਲ* ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਿਧਾਂਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

i. ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ;

ii. ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ;

iii. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਤਨਾਵਤੀ (ਸੁਪਰਾ), ਇਨਬਾਸਾਗਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿੱਚ *ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ* (2018) 6 ਐਸਸੀਸੀ 733 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

32. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ 20.02.2007 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 24.01.2007 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

33. ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਡੀ. <u>ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦੇ</u>

34. ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: -

I. ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਅਧੀਨ ਗਿਣੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ 2008 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਗੇ?

ਈ. <u>ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ</u>

35. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"2. ***ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ –***

(1) ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ।—ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਕਈ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਾਸਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ - ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ- ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

I. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ

36. ਆਰਡਰ II ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਅਤੇ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ। ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਲਈ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

37. ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (1) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ - "ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ", ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ" ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ" ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੋਈ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

38. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (1) ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ II ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਅਤੇ (3) ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਕਈ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਗਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਖੁੰਝਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

39. ***ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ (ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ)*** ਵਿੱਚ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੋਣਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਟ੍ਰੌਡ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮੂਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਮੁਹਾਵਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਲੈਕ ਜ਼ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਓਪਰੇਟਿਵ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਤੱਥਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ (ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ) ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

> *"ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ" ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੱਥਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹਰ ਉਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਤੱਥ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ. 'ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਰਨ।*

40. "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਅਰਥ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ***ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਿਬੂਬ ਅਲੀ ਮੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ*** ਵਿੱਚ **ਏਆਈਆਰ 1949 ਪੀਸੀ 78** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਹਰ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਰ ਟੁਕੜਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਤੱਥ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੀਡ ਵਰਸਿਜ਼ ਬ੍ਰਾਊਨ [22 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ. 128.] ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਏਸ਼ਰ, ਐਮ.ਆਰ. ਨੇ ਕੁੱਕ ਬਨਾਮ ਗਿੱਲ [(1873) 8 ਸੀ.ਪੀ. 107 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਹਰ ਉਹ ਤੱਥ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਤੱਥ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਫ੍ਰਾਈ, ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਹਰ ਚੀਜ਼, ਜੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ." ਲੋਪਜ਼, ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਰੋਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਰ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਸ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਸੰਮਤ ਚੰਦ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ [(1888) ਐਲ.ਆਰ. 15 ਆਈ.ਈ. 156.] ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"ਹੁਣ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

41. ***ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ*** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਈ "ਟੈਸਟਾਂ" ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ: -

ਏ. ਸਹੀ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ;

ਬੀ. ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕੋ ਸਬੂਤ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ;

ਸੀ. ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਬਲਕਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ

42. ***ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ*** (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

> *"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਨਸ਼ੀ ਬਜ਼ਲੁਰ ਰੁਹੀਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ੁਮਸੂਨੀਸਾ ਬੇਗਮ (ਪੰਨਾ 605 ਤੇ 11 ਐਮ.ਆਈ.ਏ. 551) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ।*
>
> *XXX XXX XXX*
>
> *ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰੂਸਡੇਨ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਮਫਰੀ (14 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ. 141) ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕੋ ਸਬੂਤ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ; ਜੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਇਹ ਬ੍ਰੇਟ ਐਮ.ਆਰ. ਅਤੇ ਬੋਵੇਨ ਐਲ.ਜੇ. ਬ੍ਰੇਟ ਐਮ.ਆਰ. ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ:*
>
> > *"..... ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ*

ਇਹ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਗੇ। ਉਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੋ... "

ਬੋਵੇਨ, ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਡੀ ਗ੍ਰੇ, ਐਲ.ਜੇ. ਇਨ ਕਿਚਨ ਬਨਾਮ ਕੈਂਪਬੈਲ [(1771) 2 ਡਬਲਯੂ. ਬੀ। ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ 827]:

"..... ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ..... ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਚਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ। ਅਤੇ ਇਸ ਪਛਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਬੂਤ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ ....."

ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਲ. ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਕੈਬ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੱਟ ਬਾਰੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੇ ਸਨ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੋਵੇਨ ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸ਼ਾਸਨ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। (14 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ. 141, 147)

ਪੈਰਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰਜੈਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਚੇਮਪਲਾਸਟ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਨੀਲਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ, ਪਰ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ,

"...ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਕੈਬ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ..."

ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ - ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ? ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਬ੍ਰੂਸਡੇਨ ਬਨਾਮ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਹਮਫਰੀ[(14 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ. 141). ਵੱਖਰੇ ਸਨ.

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੂਰਜੋਮੋਨੀ ਦਾਈ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜੋਮੋਨੀ ਵਿੱਚ। ਸੁਦਨੁੰਡ [12 ਬੇਂਗ]। [(1873) 12 ਬੇਂਗ ਐਲ.ਆਰ. 304, 315], ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬਿਹਾਰੀ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੋਜੇਸ਼ਵਰੀ ਚੌਧਰੀ [(1875) ਐਲਆਰ 2.ਆਈ.ਏ. 283, 285. ਵਿੱਚ, ਸਰ ਮੈਂਟੇਗੂ ਸਮਿਥ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"... ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ...

ਪਿੱਤਪੁਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਵੈਂਕਟ ਮਹੀਪਤੀ ਸੂਰਿਆ [(1885) ਐਲ.ਆਰ. 12.ਆਈ.ਏ. 116] ਦੇ ਰਾਜਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ

ਹੁਣ ਇੱਕ ਭਰਯੰਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੇ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ:

> *"ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਵਰਮ (ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ.*

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਲਾਰਡ ਬਕਮਾਸਟਰ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਹਾਫਿਜ਼ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਜ਼ਕਰੀਆ [(1921) ਐਲ.ਆਰ. 49.ਆਈ.ਏ. 9, 15] ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:

> *". . . . ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਂਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ.*

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬ੍ਰੰਸਡੇਨ ਬਨਾਮ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਮਫਰੀ (14 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ. 141) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ, ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

43. ***ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖ਼ਾਨ (ਸੁਪਰਾ)*** ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> "ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:
>
> (1) ਜਾਂ.2, ਆਰ.2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਕੀ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ। [ਮੂਨਸ਼ੀ ਬੁਜ਼ਲੂਰ ਰੂਹੀਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ੁਮਸੂਨੀਸਾ ਬੇਗਮ [11 ਐਮ.ਆਈ.ਏ. 551, 605.] ।
>
> (2) ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹਰ ਉਹ ਤੱਥ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ, ਜੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ। [ਪੜ੍ਹੋ ਵੀ. ਬ੍ਰਾਊਨ (22 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ., 128, 131)] ।

(3) ਜੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ. [ਬ੍ਰੂਸਡੇਨ ਬਨਾਮ ਹਮਫਰੀ [14 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ. 141].

(4) ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮੰਨੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ. [ਬ੍ਰੂਸਡੇਨ ਬਨਾਮ ਹਮਫਰੀ [14 ਕਿਊ.ਬੀ.ਡੀ. 141].

(5) ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਇਹ "ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। [ਮਸ। ਚੰਦ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪਰਤਾਬ ਸਿੰਘ [54 ਐਲ.ਆਰ. 15 ਆਈ.ਏ. 156, 157] । ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ ਨੇ 1882 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਓਰ.2, ਆਰ.2 ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਸਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

44. ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਂਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰਾਹੀਂ ਬਾਕੀ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ.

45. *ਗੁਰਬਖ਼ਸ਼ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ II ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤੱਥ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ II ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਫਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ: (ਏ) ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ; (ਬੀ) ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ,

ਮੁਦਈ, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"6. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; (i) ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ; (2) ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ; (3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਬਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤਰਕ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ 1950 ਦੇ ਸੀਐਸ 28 ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇ ਬਿਨਾਂ

ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰਜੈਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਚੇਮਪਲਾਸਟ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਨੀਲਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ. ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤਕਨੀਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤਰਕ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

46. *ਐਸ ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ* **(2007) 11 ਐਸਸੀਸੀ 75** ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ "ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ" ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ.

47. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ:

i.ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ii. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

iii. "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਰਥ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - "ਹਰ ਤੱਥ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ". ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

IV.II. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਟੈਸਟ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਵਾਂ ਸੂਟਾਂ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹਾ

v. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜੋ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਨਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ (ਏ) ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ; (ਬੀ) ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

vi. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

vii. ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤਰਕ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ii.ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ/ਪੜਾਅ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

48. ਆਰਡਰ-II ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ

ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਟੇਜ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ॥ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

49. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ॥ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਧਿਰਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ॥ ਨਿਯਮ ੨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ. ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

50. ਇਹ ਕਿ ਆਰਡਰ ॥ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ *ਵਿਰਗੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਂਚਰਟੈਕ ਸਾਲਿਊਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ* **(2013) 1 ਐਸਸੀਸੀ 625** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਗਲੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ ਚਾਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੋਵੇ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> "**17**. *ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਰ. ਵਿਮਲਚੰਦ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਵਿਮਲਚੰਦ ਬਨਾਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਸੀ। ਰਾਮਲਿੰਗਮ [(2002) 3 ਐਮਐਲਜੇ 177] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੈੱਟ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ*

ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਉ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਕੁਝ ਘੱਟ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੂਰਤੀ ਬਨਾਮ ਭੋਲਾ ਰਾਮ (ਆਈਐਲਆਰ (1894) 16 ਆਲ 165] ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਜੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਰਘੂਨਾਥ ਸ਼ੰਕਰ (ਏਆਈਆਰ 1954 ਬੋਮ 125) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

51. ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਦੇਸ਼ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵ, 2008 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 28 ਅਜੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ 2008 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122 ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

III. ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

52. *ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ* **(2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 557** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ

ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11 (ਏ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਦਲੀਲ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਬਿਆਨ ਹਨ ਜੋ ਜਰਮਨ ਹਨ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

> *ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਆਰਡਰ 7 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਵੇਰਵੇ ਜਰਮਨ ਹਨ; ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।*

53. *ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ (**2007) 10 ਐਸਸੀਸੀ 59** ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਪਹੁੰਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਆਯਾਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

> *"21. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1974 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 183 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਸਾਲ 1986 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ 1989 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 424 ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਸੀਮਾ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ*

ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫੀ ਅਤੇ ਅਧੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਜਾਂ ਪੈਸੇਜ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਕੌਫੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ **(2014) 6 ਐਸਸੀਸੀ 424** ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"12. ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਦੇਖੋ ***ਐਸ ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਮੈਸੂਰ*** **[(2007) 11 ਐਸਸੀਸੀ 75]**)। ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

55. ਛੋਟਾਨਬੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਿਰੀਟਭਾਈ ਜਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਾਈ ਠੱਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ (2018) 6 ਐਸਸੀਸੀ 422 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਲੇਟ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ ਹਨ ਜੋ ਜਰਮਨ ਹਨ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

> *ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 15. ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਲੇਟ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਬੇਨਤੀ, ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਿਰਫ ਪਲੇਟ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ ਜਰਮਨ ਹਨ... "*
>
> (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

56. ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ - "*ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ"।* ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਜਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਆਯਾਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਫਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਘਟੀਆ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ.

IV. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

57. *ਕੰਨਿਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ

ਬਚਾਓਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ ॥ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੈੱਟ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨੀਂਹ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੈੱਟ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

> "13. 2005 ਦੇ ਸੀਐਸ ਨੰਬਰ 831 ਅਤੇ 833 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 27-7-2005 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 1-8-2005 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੈੱਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਰਕਮ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ 22-8-2005 ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ 1-10-2004 ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ "ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ"। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ"

14. *2005 ਦੇ ਸੀਐਸ ਨੰਬਰ 831 ਅਤੇ 833 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀਆਂ ਕਿ 2005 ਦੇ ਸੀਐਸ ਨੰਬਰ 831 ਅਤੇ 833 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ, ਭਾਵ 28-8-2005 ਅਤੇ 9-9-2005 ਨੂੰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੱਥ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾ 27-7-20 ਦੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ।* ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸੀਐਸ ਨੰਬਰ 831 ਅਤੇ 833 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਕਤ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

58. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰਗੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਬਕਾਇਆ ਮਾਲੀਆ ਮੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਡਵਾਂਸ ਰਕਮ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ *"ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ"* ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ *"ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ"*। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ।

59. *ਇਨਬਾਸਾਗਰਨ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲਾ

ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਤੱਥਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼-ਕਮ-ਸੇਲ ਸਮਝੌਤੇ ਰਾਹੀਂ ਮਕਾਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੇ 18.02.1985 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਣੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 11.09.1985 ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵੀ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਉਕਤ ਤੱਥ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 25.04.1986 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇੱਥੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

> *"18. 1986 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 252 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ*

ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

19. ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

****

27. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

60. *ਇਨਬਾਸਾਗਰਨ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ *ਕੰਨਿਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ *ਇਨਬਾਸਾਗਰਨ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਮਝੌਤਾ।

61. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, *ਰਤਨਾਵਤੀ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 07.01.2000 ਨੂੰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਘਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਘਰ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸੀ, ਨੇ 02.01.2000 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 09.02.1998 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 06.03.2000 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੀਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

> *"22. ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਾਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ.*
>
> *xxx xxx xxx*
>
> *25. ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰਕੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ:*
>
> *25.1. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ 2-1-2000 ਅਤੇ 9-1-2000 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਮਕੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਪਲੇਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 15-2-1989 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 15-2-1989 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਨੂੰ 6-3-2000 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।*
>
> *25.2. ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ...*
>
> xxx xxx xxx

28. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

29. ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਦੂਜਾ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਪਦਾਰਥਕ ਹੈ ਓ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦਲੀਲਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

30. ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਜਾਂਚ ਕਰੇ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

62. *ਰਤਨਾਵਤੀ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਦਲੀਲਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਸਫਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ।

63. *ਵੁਰੀਮੀ ਪੁਲਾਰਾਓ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੋਕ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਪਾਠ ਸੀ; ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ; ਅਰਨੈਸਟ ਮਨੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ; ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ; ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

> *20. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ 30-10-1996 ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ 26-10-1995 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਪਾਠ ਸੀ; ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ; ਅਰਨੈਸਟ ਮਨੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ; ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ; ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 26-10-1995 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। 26-10-1995 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ 25-10-1996 ਤੱਕ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ 11-10-1996 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ 13-10-1996 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। 30-10-1996 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਜਿਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਛਾਣ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ*

ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰਜੈਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਚੇਮਪਲਾਸਟ ਕੁਡਲੋਰ ਵਿਨੀਲਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰੋਕ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

64. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ *ਵਿਰਗੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ)* ਅਤੇ ਵੁਰੀਮੀ ਪੁਲਾਰਾਓ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, *ਇੰਬਾਸਾਗਰਨ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਰਤਨਾਵਤੀ (ਸੁਪਰਾ)*) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਹਿਲਾ ਸੂਟ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ-2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੰਨਿਆ *ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਵੁਰੀਮੀ ਪੁਲਾਰਾਓ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ *ਇਨਬਾਸਾਗਰਨ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਰਤਨਾਵਤੀ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

65. ਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਰੋਕ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"6. ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ 2 ਨਵੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (5 ਨਵੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

7. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ 06.02.2008 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਰਾਹੀਂ 1,50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਝਗੜੀਆਂ। ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 6 ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ...

8. ... ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 09.02.08 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

66. 02.11.2007 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 06.02.2008 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਝੂਠੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, 09.02.2008 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 24.01.2007 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

67. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"9. ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪੂਰੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

10. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ।

68. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯਾਨੀ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਰਵਰੀ 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ 24.01.2008 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੇਰਵੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਅੱਠਵਾਂ ਫਰਵਰੀ 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫਤੇ ਦੌਰਾਨ, ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਅਨਸਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ..."

9. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

**** ***** *****

XVI. ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਗੁਪਤ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ 5 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1,50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਾਹਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਜੋੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਸਰਸਰੀ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਸਪਸ਼ਟ ਝੂਠ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ 24 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਅਟੱਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

69. ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਫਰਵਰੀ 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ 24.01.2008 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 24 ਜਨਵਰੀ 2008 (ਐਸਆਈਸੀ - 2007) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਅਟੱਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 7 ਸਤੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 24 ਜਨਵਰੀ 2008 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਫਤੇ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 24 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, 2008 ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਆਗਾਵਲੀ ਪਿੰਡ ਵਿਖੇ, ਕੁਡਲੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

70. ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੰਨਿਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਵੁਰੀਮੀ ਪੁਲਾਰਾਓ (ਸੁਪਰਾ) ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ. ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2009 ਦੇ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 17 ਅਤੇ 2008 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122 (ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਮਿਤੀ 30.04.2009 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।

71. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ - ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ "ਉਪਲਬਧ" ਸੀ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ 08.08.1986 ਨੂੰ ਜੀਓ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗਾਵਲੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ "ਉਪਲਬਧ" ਸੀ ਟੀ.ਐਨ.ਈ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 23.10.2006 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗਾਵਲੀ ਪਿੰਡ ਵਿਖੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ।

5. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ "ਉਪਲਬਧਤਾ" ਦੇ ਨਾਲ "ਹੱਕਦਾਰੀ"।

72. ***ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ (ਸੁਪਰਾ)*** ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਸਹੀ ਆਯਾਤ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ:

> "ਜਲਦੀ ਹੀ ਓ. 2 ਕਿਹਾ. ਆਰ. 2, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ **ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਸ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ** ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 8 ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ **ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ** ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਓ. 2, ਆਰ. 2 ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

73. ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (1) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ - "ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ..." ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 (3) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ - "ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ..." ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਇਰਾਦਾ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ - "ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"। ਸ਼ਬਦ "ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ" ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦਾ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ, ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ, ਜਾਂ ਰਾਹਤ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

74. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸਨ. ਇਹ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

75. ਅਸੀਂ ***ਰਾਮਜੀਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ*** ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ***ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮਾਲ ਬੋਰਡ ਨੇ ਏਆਈਆਰ*** 1964 ਰਾਜ 114 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ II

ਨਿਯਮ 2 ਇਹ ਲੋੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

> *"8. ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 14 ਅਗਸਤ, 1946 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਪੁਸ਼ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣ-ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 1 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੁੰਦਾ। ਓ. 2, ਆਰ. 2 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 18 ਫਰਵਰੀ, 1946 ਨੂੰ, ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਦਲੀਲ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ*

ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 11 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲਿਆ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 14 ਅਗਸਤ, 1946 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

******** ******

15. ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਉਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਓ. 2, ਆਰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਹ ਓ. 2, ਆਰ. 2 ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

76. ਅਸੀਂ ***ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਸਐਨ ਜੱਗੀ*** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਰੁਖ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ***ਜੱਗੀ ਨੇ ਏਆਈਆਰ 1971 ਆਲ 421 ਵਿੱਚ*** ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 07.09.1947 ਅਤੇ 08.09.1947 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦੰਗਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਸਾਮਾਨ, ਉਸਦੇ ਘਰ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ, ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਲੁੱਟ ਦੀ ਤੱਥ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਿਆ ਕਿ ਬੀਮਾ ਪਾਲਸੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲੁੱਟ ਹੋਣ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ

ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 5500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ। 09.12.1951 ਨੂੰ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ, 1951 ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੁਣ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

> "20. ਹੁਣ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ 5,500/- ਰੁਪਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
>
> *21. ... ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ 1948 ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਾਲਿਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਲੁੱਟ ਲਈ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ 8,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1948 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 650 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1948 ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀਮਾ ਪਾਲਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜੋਖਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ*

ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ 5,500/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ 8,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਸ ਛੋਟੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2, ਸੀ.ਪੀ. ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਬੀਮਾ ਪਾਲਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 1948 ਵਿਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗੀ.

22. ... ਐਕਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਪਾਲਿਸੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ 2 ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਿਯਮ 2, ਸੀ.ਪੀ. ਕੋਡ ਜਾਂ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

77. ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਿਰ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

78. *ਕੰਨਿਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਰਾਹਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੈੱਟ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੈੱਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੀ ਅਸੰਭਵਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕੁਝ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਜੀ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪਾਬੰਦੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਸ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

79. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 08.08.1986 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੀ.ਓ. ਮਿਸ ਨੰਬਰ 1986 ਅਤੇ ਟੀ.ਐਨ.ਈ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ 23.10.2006 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਥਿਆਗਾਵਲੀ ਅਤੇ ਕੁਡੀਕਾਡੂ ਦੇ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "ਮੈਸਰਜ਼ ਕੁਡਲੋਰ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ" ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਜੀ.ਓ. ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ, ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਹੱਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 05.03.2008 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਸਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ।

80. 16.02.2008 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੌਰਾਨ, ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਜੀ.ਓ. ਮਿਤੀ 08.08.1986 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਖੁਦ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 05.03.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ 08.08.1986 ਦੇ ਜੀ.ਓ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ / ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ / ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ.

81. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 21.01.2008 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ 05.03.2008 ਨੂੰ ਜੀ.ਓ. ਮਿਤੀ 08.08.1986 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 05.03.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 25.03.2008 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ 24.01.2008 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 05.03.2008 ਅਤੇ 25.03.2008 ਨੂੰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

82. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 24.01.2007 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ ਸੀ।

83. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ *ਪਹਿਲਾਂ*, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 05.03.2008 ਅਤੇ 25.03.2008 ਦੇ ਜੀ.ਓ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ, 05.03.2008 ਅਤੇ 25.03.2008 ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

84. *ਦੂਜਾ,* ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 07.09.2007 ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਕੁਡਲੋਰ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ, ਮਾਲੀਆ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਝਿਜਕ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

85. *ਤੀਜਾ,* ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲੇ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 08.08.1986 ਦੇ ਜੀ.ਓ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਾਵ 05.03.2008 ਜਾਂ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ 25.03.2008। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਏਗੀ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਲੇਟ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਜਾਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਆਫ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 08.08.1986 ਨੂੰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਧਾਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਭੜਕ ਗਏ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵੀ।

86. ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ 2008 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 28 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ 2008 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 24.01.2007 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ 24.01.2008 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਰਾਹੀਂ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ. ਉਹ ਤੱਥ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।

87. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 05.03.2008 ਅਤੇ 25.03.2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 08.08.1986 ਨੂੰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2008 ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਯਾਨੀ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 122 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰੇ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।

88. ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ 24.01.2007 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੀ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 08.08.1986 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੌਰਾਨ 24.01.2008 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

89. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 2016 ਦੇ ਸੀ.ਐਮ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 12498 ਵਿੱਚ 2014 ਦੇ ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 858 ਵਿੱਚ 2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ II. ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਫ .ਸਿੱਟਾ

90. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II. ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ।

91. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ।

92. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

93. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

1. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016